

A Magyar Köztársaság nevében!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága mint felülvizsgálati bíróság a Galánthayné dr. Csőváry Judit ügyvéd (...) által képviselt **F. H. I. K. Kft.** (...) **felperesnek** a dr. Harsányi Gábor ügyvéd (...) által képviselt **I. Í. és I. Gy. és F. Zrt.** (...) **alperes** ellen **2.910.365 Ft és járulékai megfizetése** iránt a Szentendrei Városi Bíróság előtt 5.P.20.870/2006. számon indított és a Pest Megyei Bíróság mint másodfokú bíróság 2008. január 24-én kelt 9.Gf.28.241/2007/3. számú ítéletével jogerősen befejezett perében a jogerős ítélet ellen az alperes részéről 17. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - a 2008. október 13-án tartott tárgyaláson - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság, mint felülvizsgálati bíróság a Pest Megyei Bíróság 9.Gf.28.241/2007/3. számú jogerős ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 36.000 (Harminchatezer) Ft felülvizsgálati eljárási költséget.

Ez ellen az ítélet ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A jogerős ítéletben megállapított tényállás szerint az "E." irodaszereket a németországi székhelyű E. I. GmbH. elnevezésű gazdasági társaság gyártotta. A cég magyarországi képviselőjét az alperes látta el, míg a termékeket a felperes is forgalmazta.

2005. márciusában a peres felek, a németországi gyártó, valamint a felperes horvát anyacég (F. d.o.o.) között megállapodás jött létre, melyben a felperes vállalta a raktáron lévő E. termékek kiadását az alperes részére. A peres felek a termékek árára vonatkozóan ekkor nem kötöttek megállapodást.

2005. március 30-án az alperes képviselőjében Sz. Zs. logisztikai igazgató, T. K. gépkocsivezető, valamint K. P. raktáros a felperes székhelyén átvette a 372/2005. és 373/2005. számú számlával korrigált 371/2005. számú számla szerinti irodaszereket. Az áru hiánytalan átvételét mindhárom számla aláírásával T. K. igazolta. A három számla összértéke, ÁFA-val együtt bruttó 2.910.365 Ft volt, melynek fizetési határidejét a számla 2005. április 7. napjában jelölte meg. A számlákban a felperes az áru tulajdonjogát a számla szerinti érték kiegyenlítéséig fenntartotta, az eladási árat a fizetési határidőt és a fizetési módot egyértelműen meghatározta. Az alperes az árut átvette, a fizetési határidőn belül kifogást nem terjesztett elő, a vételár fizetési kötelezettségének azonban nem tett eleget. A felperes megkeresése alapján az alperes 2005. május 5-én - a számlák egyidejű visszaküldése mellett - a számla szerinti vételárral szemben írásbeli kifogást terjesztett elő.

A felperes keresetében az alperest 2.910.365 Ft vételár és ennek 2005. április 7-től a kifizetés napjáig számított, a Ptk. szerinti késedelmi kamata, valamint a perköltség megfizetésére kérte kötelezni. Keresetét a Ptk. 216. § (1) bekezdésére, valamint 365. § (1) bekezdésére alapította. Álláspontja szerint a felek között ráutaló magatartással, a számlák tartalmának megfelelően adásvételi szerződés jött létre, mely szerződésből eredő vételár fizetési kötelezettségének az alperes nem tett eleget.

Az alperes ellenkérelmében a kereseti kérelem jogalapját elismerte,összegszerűség tekintetében 1.691.739 Ft-ot meghaladóan a kereset elutasítását és a felperesnek perköltségben marasztalását kérte. Álláspontja szerint a felek között valóban létrejött a Ptk. 365. § (1) bekezdésében szabályozott adásvételi szerződés, azonban nem a felperes által kibocsátott számlatartalommal, hanem a németországi gyártó és az alperes viszonylatában érvényes árak alkalmazásával. Vitatta a felperes által hivatkozott ráutaló magatartással történt szerződéskötést.

Az első fokon eljáró Szentendrei Városi Bíróság 17. sorszámu ítéletében arra kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 2.910.365 Ft vételárat, s ennek 2005. április 16-tól a kifizetés napjáig számított és a késedelemmel érintett

naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt mértékű késedelmi kamatát, valamint 355.000 Ft perköltséget. A döntésének indoka szerint a peres felek között irodaszerekre vonatkozóan 2005. márciusában ráutaló magatartással tulajdonjog fenntartással adásvételi szerződés jött létre, a felperes ajánlatának megfelelő tartalommal. A Ptk. 365. § (1) bekezdése alapján az alperes köteles a vételárat a felperes részére megfizetni, késedelmére tekintettel a Ptk. 301. § (1) bekezdésében meghatározott késedelmi kamatokkal együtt.

Az ítélet ellen az alperes részéről benyújtott fellebbezés folytán másodfokon eljáró Pest Megyei Bíróság a 3. sorszámú ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, és az alperest a felperes részére, 15 napon belül 36.000 Ft másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte. Döntését azzal indokolta, hogy az elsőfokú bíróság a felek nyilatkozatainak és a becsatolt iratoknak a Pp. 206. § (1) bekezdése szerinti okszerű mérlegelésével helyesen állapította meg a tényállást és abból helyes jogi következtetésre jutott. Az elsőfokú bíróságnak azt kellett eldöntenie, hogy létrejött-e a felek között az adásvételi szerződés, és ha igen, milyen vételáron. Az alperes nem vitatta, hogy a megállapodás közöttük létrejött, azonban azzal az eltéréssel, hogy az árat az általa elismert 1.691.739 Ft-ban, a németországi E. cég beszerzési árában tartotta megállapíthatónak.

A másodfokú bíróság helyesnek fogadta az elsőfokú bíróságnak azt a jogi álláspontját, hogy a számla szerinti tartalommal a számlában írt árral jött létre a felek között az adásvételi szerződés, tekintettel arra, hogy a perbeli szerződéshez nincs szükség kötelező alakiségra, így az ráutaló magatartással is létrejöhet. A felperes által kibocsátott számla a felperes ajánlatának minősült a vételár összege tekintetében. Rámutatott arra, hogy az alperestől, mint a perbelihez hasonló adásvételi szerződéseket napi gyakorisággal kötő gazdálkodó szervezettől elvárható, az ajánlat elfogadásához szükséges idő alatt megtegye, vagy az elfogadó nyilatkozatot, vagy pedig a közölt ajánlattól eltérő tartalmú, a közölt árat kifogásoló, illetve az árat módosító nyilatkozatát. A perbeli ügylet az alperes cég tevékenységi körét is tekintve nem bonyolult megítélésű, az ár kérdésének megfontolása különösebb nehézséget nem igényelt, hiszen az alperesnek az általa hivatkozott németországi E. árak rendelkezésére álltak. Az alperes annak ellenére, hogy a gazdálkodó szervezetekre szigorúbb szabályok vonatkoznak, a számlában meghatározott teljesítési határidőben kifogást nem emelt, az ár mértékét csak a felperes teljesítésre történő felszólítását követően kifogásolta. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a felperes által a számlában közölt árra vonatkozó nyilatkozattételre a számlában írt teljesítési határidő megfelelő és ésszerű határidőnek tekinthető. Az alperes tehát nem úgy járt el, ahogy gazdálkodó szervezettől általában elvárható,

továbbá a Ptk. 4. § (1) bekezdésében és a Ptk. 205. § (3) bekezdésében meghatározott együttműködési kötelezettségének sem tett eleget akkor, amikor megfelelő és ésszerű határidőben a számlával szemben kifogást nem emelt. A felperesi képviselő előadását a számla tartalmával egybevetve, azt a Pp. 206. § (1) bekezdésében biztosított mérlegelési jogkörben értékelve, azt állapította meg, hogy azok a felperes tényállítását támasztják alá. Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben - tartalma szerint - a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az első fokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Állította, hogy a jogerős ítélet sérti a Ptk. 205. § (1) és (2) bekezdéseit, mert azokat figyelmen kívül hagyva állapította meg, hogy a felek között szerződés jött létre. Állította, hogy az áru átvételét megelőzően a felek között ármegállapodás, vagy akár az áru fajtajára, darabjára, fizetési határidőre vonatkozó megállapodás nem jött létre.

A jogerős ítélet ellentétes a Ptk. 213. § (1) bekezdés második fordulatával, ugyanis az írásban tett ajánlat elfogadásához az szükséges, hogy az megérkezzék az ajánlattevőhöz. Álláspontja szerint a felperes felhívására tett nyilatkozata, az ajánlattól eltérő elfogadásnak minősül, így a szerződés egyáltalán nem jött létre. Hivatkozott továbbá arra, hogy a per előtt és alatt is többször felajánlotta a felperesnek az általa leszállított áru visszaadását, de e körben nem jött létre a felek között egyezség. Utalt arra a fellebbezésében is hivatkozott körülményre, hogy felperes a német E. cég védjegyekkel védett termékeit a védjegy jogosultjától eredő felhatalmazás hiányában hozta be az Európai Unió kívüli területről Magyarországra, míg az alperes az E. cég védjegyekkel védett termékeinek több, mint 15 éve kizárólagos forgalmazója Magyarországon. A felperestől átvett áruk ellenértékét azokon az árakon és azokkal a fizetési feltételekkel kívánta a felperesnek megfizetni, mintha az árut az eredeti szállítótól, az E. GmbH-től vette volna át. Az áruk felperestől történő átvételére az alperes, a felperes anyacégének és a német védjegy jogosultnak a megállapodása alapján abból a célból került sor, hogy a felperes piacon való magatartását megállítsa.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte, annak helyes indokai alapján.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan az alábbi indokok miatt.

A felülvizsgálati kérelemben hivatkozott Ptk. 205. § /1/ és /2/ bekezdése akként rendelkezik, hogy a szerződés a felek akaratának kölcsönös és egybehangzó kifejezésével jön létre.

A szerződés létrejöttéhez a feleknek a lényeges, vagy a bármelyikük által lényegesnek minősített kérdésekben való megállapodása szükséges. Nem kell a feleknek megállapodniuk olyan kérdésekben, amelyeket jogszabály rendez.

A Ptk. 213. § /1/ bekezdése szerint a szerződés a jelenlévők között abban az időpontban jön létre, amikor az ajánlatot elfogadják, távollévők között pedig akkor, amikor az elfogadó nyilatkozat az ajánlattevőhöz megérkezik.

A Ptk. 216. § /1/ bekezdése értelmében szerződést jogszabály ellenkező rendelkezése hiányában akár szóban, akár írásban lehet kötni. A szerződési akaratot ráutaló magatartással és kifejezésre lehet juttatni.

A jogerős ítélet a bizonyítékoknak a Pp. 206. § /1/ bekezdésében foglalt okszerű mérlegelésével helytállónan állapította meg, hogy a felek között az adásvételi szerződés a felperes által kiállított, az alperes által az áruk átvételével egyidejűleg átvett számlában foglalt áron jött létre.

Ráutaló magatartás akkor állapítható meg, ha valamely magatartásból a másik félnek egyértelműen fel kellett ismernie a szerződési akaratot.

A jogerős ítélet helytállónan állapította meg, hogy a felperes által kibocsátott számla a felperes ajánlatának minősült a vételár összege tekintetében. Miután pedig az alperes az árukat a számlával együtt átvette és az ajánlat elfogadásához szükséges idő alatt - mely adott eseten megegyezett a számlában foglalt teljesítési határidővel - kifogást nem emelt, azt a szándékát juttatta kifejezésre, hogy az árajánlatot elfogadja. Az ekként létrejött adás-vételi szerződést pedig a Ptk. 365. § /1/ bekezdése alapján köteles teljesíteni, azaz a vételárat megfizetni.

A Ptk. 207. §-ának /5/ bekezdése értelmében a felek titkos fenntartása, vagy rejtett indoka a szerződés érvényessége szempontjából közömbös.

Az alperes a felülvizsgálati kérelmében is hivatkozott arra, hogy a felperestől átvett áruk ellenértékét azokon az árakon és azokkal a fizetési feltételekkel kívánta a felperesnek megfizetni, mintha az áru az eredeti szállítótól az E. GmbH-től vette volna át. Ennek a határidőben nem közölt alperesi szándéknak azonban nincs jelentősége annak megítélésénél, hogy a felek közötti szerződés milyen áron jött létre. Ha és amennyiben az alperesnek ez utóbbi volt a tényleges szerződési akarata, azt a felperessel az általa közölt ajánlat elfogadásához szükséges időben kellett volna közölnie, ezt azonban nem tette meg. Ezért az alperes alaptalanul hivatkozott az ajánlattól eltérő elfogadásra.

Annak az alperes által állított körülménynek, hogy a felperes a végjegy jogosulttól szükséges engedély hiányában árusította Magyarországon a perbeli termékeket, a felek közötti szerződés létrejöttének megállapítása körében nincs jelentősége. A jogerős ítélet helytállóan mutatott rá arra, hogy az alperes az ebből eredő esetleges igényét külön perben érvényesítheti a felperessel szemben.

A kifejtett indokokra tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogszabályoknak megfelelő jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alaptalan felülvizsgálati kérelmet benyújtó alperest a Pp. 270. § /1/ bekezdése folytán alkalmazott 78. §-ának /1/ bekezdése alapján kötelezte a felperes felülvizsgálati eljárással kapcsolatban felmerült költségének - jogi képviselési munkadíjának - megfizetésére. Az ügyvédi munkadíj mértékét a 32/2003./VIII.22./IM rendelet 3. § /2/ bekezdésének a) pontja, /5/ bekezdése, továbbá a 4/A. § /1/ bekezdése alapján határozta meg. Ezen túlmenően az alperesnek viselnie kell a felülvizsgálati eljárással kapcsolatban felmerült saját költségét.

Budapest, 2008.október 13.

Dr.Török Judit sk. a tanács elnöke előadó

Dr.Vezekényi Ursula sk. bíró

Dr.Kiss Mária sk. bíró